

ἦτοι 100,000 διάφορα εἶδη φυτῶν τῆς γῆς, ἐξ ὧν
 80,000 φανερόγαμα, 10,000 κρυπτόγαμα καὶ
 10,000 μὴ ὠρισμένα εἰσέτι.
 600,000 εἶδη ἐντόμων.
 800 εἶδη μαστοφόρων ζώων.
 6,000 εἶδη πτηνῶν.
 10,000 εἶδη ἰχθύων.
 3,000 εἶδη ἐρπετῶν.

Ἐκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχουσιν ἀκόμη τὰ ὀνομαζόμενα
ασγόνδυλα, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δύναται μὲν νὰ ὀρισθῇ
 ὡς πρὸς τὰ τῆς ξηρᾶς, θεωρούμενος ὡς ἑγγιστα ἴσος μὲ
 τὸν τῶν φυτῶν, τὰ θαλάσσια ὅμως καθίστανται ἀναρίθμητα

διὰ τὴν ἄπειρον αὐτῶν ποικιλίαν. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀσφονδύ-
 λων ὑπάρχει καὶ ἄπειρον πλῆθος ζωοφύτων, τῶν ὁποίων
 τὰ εἶδη νομίζονται σχεδὸν ἰσάριθμα μὲ τὰ τῶν ἐντόμων.

Μᾶς μένει ἀκόμη νὰ προσδιορίσωμεν καὶ τὰ τῶν θαλασ-
 σίων φυτῶν εἶδη, ἀτελῶς μὲν καὶ ταῦτα ἐγνωσμένα, ἀλλ'
 ἐξίσου πολυάριθμα ὡς καὶ τὰ τῆς ξηρᾶς.

Ἀνακεφαλαιοῦντες ὡς ἑγγιστα τὸν ἀναλογισμὸν ὅλων
 τῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ζώων καὶ φυτῶν, εὐ-
 ρίσκομεν περίπου 2,000,000, διάφορα εἶδη αὐτῶν, χωρὶς
 ν' ἀριθμήσωμεν τὰ διὰ τοῦ μικροσκοπίου πανταχοῦ παρα-
 τηρούμενα ἀπειράριθμα ἔντομα, τῶν ὁποίων πολλὰ ἀμυ-
 δρὰν γινώσκιν ἔχομεν μέχρι σήμερον.

ΕΝΥΔΡΟΝ ΦΥΤΟΝ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΙΚΤΟΡΙΑ.

ΤΑ δάση καὶ οἱ ποταμοὶ τῆς Γουϊάνης, ἐμπεριέχου-
 σιν ὀλοκλήρους λαίμωνας ἀνθῶν καὶ φυτῶν, τὰ ὁποῖα μέχρι
 τοῦδε διέφυγον τὰ περίεργα ὄμματα τῶν φυσιολόγων· καὶ
 ἡ Εὐρώπη δ' αὐτὴ οὐχὶ μόνον δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην ἰ-
 δέαν τοῦ πλείστου μέρους τῶν φυσικῶν προϊόντων, ὅσα
 βλαστάνουσιν εἰς τὸν γόνιμον τοῦτον τόπον τῆς μεσημβρι-
 νῆς Ἀμερικῆς, ἀλλ' ἀγνοεῖ ἀκόμη τὴν εἰς τὴν ἰατρικὴν καὶ

τάς ἄλλας τέχνας ἐπωφελεῖ χρῆσιν καὶ τῶν ὀλίγων ἐκεί-
 νων, ὅσων τὴν ἐξωτερικὴν περιγραφὴν ἐπιπολαιῶς μόνον
 γνωρίζει.

Ἐκ τῶν τοιούτων φυσικῶν προϊόντων τῆς Γουϊάνης εἴ-
 ναι καὶ τὸ ὑπὸ τῆς ἀνωθεν εἰκονογραφίας παριστώμενον
 ἄνθος· εἶναι δὲ τὸ περιεργότερον, ὠραιότερον καὶ ἐξαισιώ-
 τερον ὅσ' ὅσα παρήξεν ἡ φύσις.

Τὸ ἄνθος τοῦτο ἀνεκαλύφθη κατὰ τὰ 1837 ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ περιηγητοῦ Σκομβούργου, ὅστις τὸ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Βασιλισσάν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἔλαβε παρ' αὐτῆς τὴν ἄδειαν νὰ τὸ ὀνομάτῃ *Βασίλισσα Βικτωρία*.

Ὁ ῥηθεὶς περιηγητὴς εἰς τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν ἔγραψε περὶ τούτου τοῦ ἄνθους, πρὸς τὴν Βοτανικὴν ἐταιρίαν τοῦ Λονδίνου, ἐκθέτει τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Τὴν α'. Ἰαννουαρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους (1837) ἐνῶ ἐπαλαίωμεν κατὰ τῶν ἀπέριων δυσκολιῶν, ὅσας ἡ φύσις πολυτρόπως ἀντέταττεν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Βερβίχης ποταμοῦ διέπλουν ἡμῶν, ἐφθάσαμεν πρὸς τι μέρος, καθ' ὃ ὁ ποταμὸς ἐξαπλούμενος σχηματίζει ἀκίνητον λίμνην. Ἐνταῦθα ἀντικείμενόν τι κείμενον ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς ὁχθῆς τῆς λίμνης ταύτης, ἐπέστρεψεν τὴν προσοχὴν μου· ἀλλ' ὑπῆρξεν ἀδύνατον μακρόθεν νὰ τὸ ἀναγνωρίσω· ὅθεν ἐνισχύσας τὸν κοπιηλάτην, ἐφθασα πάραυτα πρὸς τὸ τοσοῦτον διεγείραν τὴν περιέργειάν μου ἀντικείμενον· ἦτο δὲ θαῦμα τῆς φυσικῆς δημιουργίας. ὦ! τότε τὰ δεινὰ τῆς θαλασσοπλοίας ἐλησημονήθησαν ὅλα πάραυτα, καὶ ὡς βοτανικὸς, ἱκανὴν ἀνταμοιβὴν τῶν κακουχιῶν μου ἐνόμισα τὴν τοιαύτην ἐπιτυχίαν.

Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων ἔκειτο γιγαντιαῖον φύλλον 5 ἕως 6 Γαλλικῶν ποδῶν τὴν διάμετρον, ἔχον σχῆμα δίσκου καὶ πλατὺ κύκλωθεν περικέντημα, χρώματος ἄνωθεν μὲν προσινολέου, κάτωθεν δὲ ζωηροτάτου ἐρυθροῦ. Ὅμοιον μὲ τὸ θαυμάσιον τοῦτο φύλλον ὑπῆρχε καὶ τὸ πολυτελέστατον ἄνθος αὐτοῦ, συγχείμενον ἐκ πλείστων ἑκατοσφάδων φυλλίδων, τῶν ὁποίων τὸ χρῶμα ἀρχόμενον ἐκ τοῦ καθαροῦ λευκοῦ μεταβάλλετο βαθμυδὸν εἰς τὸ τοῦ ῥόδου χρῶμα, καὶ ἐκ τούτου πάλιν εἰς βαθὺ ἐρυθρὸν. Τὰ ἀκίνητα ὕδατα ἦσαν κεκαλυμμένα ὑπὸ τῶν ἄνθων, ἐγὼ δὲ μεταδαινῶν ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλο, ἀνεκάλυπτον ἀείποτε νέαν τινα αἰτίαν θαυμασμοῦ.

Ἡ δὲ ἐπιφάνεια τοῦ ἐξαιτίου τούτου ἄνθους εἶναι ἐπίσης θαυμασιὰ καὶ μοναδική· διότι εἶναι σχήματος σφαιροειδοῦς, καὶ ἔχει ὁμοίως διάμετρον ἐξ περίπου Γαλλικῶν ποδῶν· τὸ δὲ χρῶμα αὐτοῦ ποικίλλεται μὲ παράδοξον τρόπον· ἐπειδὴ ἔσθλην μὲν εἶναι χρώματος ὑποπραζίνου, ὡς τὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ φύλλου· ἔσθλην δὲ, λαμπροῦ ἐρυθροῦ χρώματος, ὡς τὸ κάτωθεν μέρος τοῦ φύλλου· τὸ στέλεχος τοῦ ἄνθους τούτου ἔχει πρὸς τὸν κάλυκα πάχος ἐνὸς δακτύλου, καὶ καλύπτεται ἀπὸ ὀξείας ἐλαστικῆς ἀκάνθας, μακρὰς 3|4 περίπου τοῦ δακτύλου. Ἡ διάμετρος τοῦ κάλυκος εἶναι 12 ἕως 13 δακτύλων, ἔχει δὲ κατὰ τὴν βάσιν 3 δακτύλων πλάτος, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναπαύεται τὸ μεγαλοπρεπέστατον τοῦτο ἄνθος, τὸ ὁποῖον ἀναπτύχθην καλύπτει διὰ τῶν ἑκα-

τὸν φυλλίδων αὐτοῦ ὀλόκληρον τὸν κάλυκα· ὅτε δὲ ἀρχίζει νὰ ἀνοίγῃ, εἶναι λευκὸν, ἔχει εἰς τὸ μέσον ἐρυθρὰν κηλίδα, ἥτις ἀκολούθως διαδίδεται ἐφ' ὅλου σχεδὸν τοῦ ἄνθους, ἀφοῦ τοῦτο ἀναπτύχθῃ ἐντελῶς, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπαντάται τοιοῦτοτρόπως ἐχρωματισμένον. Ἀποπέμπει προσέτι εὐάρεστον εὐώδιον, ἐπαυξάνουσαν τὴν ὠραιότητά του ὡς πολὺτιμον κόσμημα. Τὰ φύλλα του εἶναι πολὺσαρκα, ὡς τὰ τῶν λοιπῶν ἄνθων τοῦ εἶδους αὐτοῦ, αἱ δὲ πολυπληθεῖς ἴνες του διέρχονται σταυροειδῶς ἡ μίξ διὰ τῆς ἄλλης.

Προβάντες κατὰ τι, ἀπηγγήσαμεν πάμπολλα τοιαῦτα ἄνθη· καθ' ὅσον δὲ ἐπροχωροῦμεν, ἐπαρουσιάζοντο εἰς ἡμᾶς μᾶλλον γιγαντιαῖα· μετρήσαντες ἐν φύλλον, εὗρομεν ὅτι εἶχε διάμετρον 6 Γαλλικῶν ποδῶν καὶ 5 δακτύλων, περικέντημα δὲ, πέντε καὶ ἡμισυ δακτύλων τὸ ὕψος. Ἀλλ' ὅμως τὸ πολυτιμώτατον τοῦτο ἄνθος κατατρώγεται πολλάκις ἔσθλην ἀπὸ ζωφύων τι, ἐξ ὧν ἠριθμήσαμεν ἐφ' ἐνὸς μόνον ἄνθους ὑπὲρ τὰ 30.

ΑΠΤΕΡΥΓΑ.

Τὸ παραδοξότερον καὶ μοναδικὸν σχεδὸν πτηνόν, ἀφ' ὅσα μέχρι σήμερον ἀναφέρει ἡ φυσικὴ ἱστορία, εἶναι τὸ ὀνομαζόμενον *Ἀπτέρυγον*. Εὗρίσκεται δὲ σχεδὸν εἰς τοὺς ἀντίποδας ἡμῶν· διότι γεννᾶται εἰς τὴν Νέαν Ζελανδίαν, σπάνιον καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν πατρίδα του· εἰς δὲ τὴν Εὐρώπην οὐδὲ μετεκομίσθη καὶ εἰσέτι ζωντανόν.

Ἐξ ὧν τῶν πτηνῶν, λέγει ὁ Κουβιέρος, τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἐφάνη ἔχον πτερὰ χωρὶς πτέρυγας, εἶναι τὸ *Ἀπτέρυγον*. Πρῶτος ὁ Σχάος ἐγνωστοποίησε τὸ πτηνόν τοῦτο εἰς τοὺς φυσιολόγους κατὰ τὰ 1812, ζωγραφήσας καὶ περιγράψας τὸ *Ἀπτέρυγον* κατὰ τὸ σάλιν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τὴν Νέαν Ζελανδίαν πληρὲς ἀχύρων δέρμα τοῦ πτηνοῦ τούτου.

Πολλοὶ ἀμφίβαλλον μέχρι τινὸς περὶ τῆς ἀληθοῦς υπάρξεως αὐτοῦ· ὁ φυσιολόγος Τερμίγκος τὸ ὑπέλαβεν εἶδος πτηνοῦ, τὸ ὁποῖον ἤδη ἐξέλιπεν. Ὁ δὲ Λεσσὼν τὸ ἐνόμισε μυθῶδες πτηνόν. Πρὸ τινων ὅμως ἐτῶν ἡ τοιαύτη ἀδίκως ἀμφιβολία διελύθη, διότι μετεφέρθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Λονδίνου ἐν τοιοῦτον βαλσαμωμένον, κάλλιστα διατηρηθὲν, καὶ προσέτι ἔλαβον πολλὰς περὶ αὐτοῦ ἐνδιαφερούσας εἰδήσεις ἀπὸ τοὺς Ζελανδοῦς.

Ὁ Γούλδος τὸ ἐζωγράφισεν εἰς τὴν περίφημον συλλογὴν αὐτοῦ, καὶ ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν ἡ συλλογὴ αὕτη ἔφερεν ἐποπλαπλασιάσθη διὰ τοῦ τύπου· εἶναι δὲ ἡ ἐνταῦθα παριστάνομένη. Οἱ κάτοικοι τῆς Νέας Ζελανδίας ὀνομάζουσι τὸ ἀπτέρυγον *Κιονκιου*· θηρεύουσι δὲ αὐτὸ ἐν καιρῷ νυκτός, μεταχειριζόμενοι λαμπάδας διὰ νὰ τὸ ἀπατήσωσιν εἰς τὸ νὰ ἐξέλθῃ, καὶ κύνας διὰ νὰ τὸ συλλαμβάνωσιν.